

כב' השופטת מירה דהן

“על עניין פרשנותו של הסכם נשתברו קולמוסין ומכל מקום עיקרה של ההלכה ברור וידוע”

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 20-09-24343 פלוגית נ' אלמוני

1

בפני כב' השופטת, סגנית הנשיא מירה דהן

תובעת פלוגית, ת"ז מספר זיהוי צד א'

ע"י ב"כ עו"ד זאב ולנר ואח'

נגד

נתבע אלמוני, ת"ז מספר זיהוי צד ב'

ע"י ב"כ עו"ד שלום כהן ואח'

2

3

פסק דין

4 הונחה בפני בית המשפט להכרעה תביעת התובעת, פלוגית (להלן "התובעת" ו/או "האשה") אשר הוגשה
5 מכח הוראות סע' 7 לחוק בית המשפט לענייני משפחה התשנ"ה-1995 בהליך זה עותרת התובעת לאכיפת
6 חיובים לפי הסכם הגירושין שנחתם בינה ובין הנתבע, ועותרת לחייב הנתבע לשלם לה הסך של 1,355,664
7 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית.

8

9 כמו כן עתרה התובעת לחייב הנתבע בתשלום הוצאות ושכ"ט עו"ד.

10

11

עובדות – כללי

12

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 24343-09-20 פלוגית נ' אלמוני

1. התובעת והנתבע, יהודים, אזרחי ישראל וארה"ב במועדים הרלוונטיים להליך זה, נישאו זל"ז
בנישואים אזרחיים ב- --- ביום XX.2.2008. הצדדים התגרשו בגט פיטורין בבית הדין הרבני בתל
אביב במרץ 2013.

2. ביום 23.11.2005 חתמו הצדדים על הסכם ממון אשר אושר וקיבל תוקף של פסק דין בבית המשפט
לענייני משפחה ביום 19.2.2006. (להלן: "הסכם הממון הראשון").

3. ביום 24.5.2011 אושר וקיבל תוקף של פסק דין הסכם עליו חתמו הצדדים ביום 23.5.2011
(להלן: "הסכם שלו"ב לחילופין גירושין ו/או "הסכם הממון השני"). הסכם המסדיר יחסי הממון
בין בני הזוג, תוך גם שקובע הסדרים במקרה של גירושין.

4. עובר לחתימת הסכם הממון השני היו הצדדים בעלי זכויות במשותף בשני בתים ב- ---:
בית המגורים שברח' א' (חלקה --- גוש ---).
בית שברח' ב' (חלקה --- גוש ---).

5. בהסכם הגירושין נקבעו מספר הוראות הנוגעות לבתים אלו, כולל באשר למכירתם ותשלום
תשלומים הנובעים ממכירת הבתים. ראה סע' 13, 14, 15, 16, 17, 28 להסכם הגירושין.

6. בסעיף 28 להסכם הגירושין קבעו הצדדים כך:
"במידה שבגין זכויות האשה בבית המגורים ובבית ברח' ב' תחול חבות כלשהי במס על האשה,
לרבות בגין מכירת זכויות אלה, כולן או חלקן, מתחייב בזאת הבעל לשאת לבדו בכל סכום בו
תחוב האשה בגין האמור".

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 24343-09-20 פלוגית נ' אלמוני

טענות התובעת

7. מפנה התובעת ומציינת כי ביום XX.12.13 נמכר הבית שברח' ב' (להלן: "בית ב"). הנתבע שילם

כל הנדרש ממנו ובהתאם להוראות סע' 28 וכאמור, לרבות:

מלוא מס שבח – ע"ס 15,162 ₪; שכ"ט השמאי להפחתת מס השבח – 11,815 ₪; חיוב בדמי

השבחה – 585,000 ₪.

8. ביום XX.9.19 נמכר בית המגורים שברח' א' (להלן: "בית א'" או "בית המגורים"). לטענת התובעת

נאלצה היא לשאת בתשלומים נכבדים המתחייבים מעסקה זו. למרות התחייבויות הנתבע בהסכם

הגירושין לשאת בכל תשלום בו תחוב, מסרב הוא להעביר לה הסכומים בהם התחייב ואשר שולמו

על ידה וכדלקמן:

מס שבח – 191,000 ₪

היטל השבחה – 360,000 ₪

שמאות להפחתת ההשבחה – 7020 ₪

חיוב בגין פיתוח – 151,664 ₪

מס הכנסה אמריקאי – 190,000 דולר, 646,000 ₪.

סה"כ 1,355,644 ₪.

9. נוכח האמור עותרת התובעת לחייב הנתבע לשלם לה הסך של 1,355,644 ₪ בצירוף הפרשי

הצמדה וריבית כדין מיום התשלום שבוצע ע"י התובעת ועד לתשלום בפועל.

טענות הנתבע

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 24343-09-20 פלוגית נ' אלמוני

10. מפנה הנתבע לכך שקודם לנישואיו לתובעת התגוררה היא עם שני ילדיה בדירת חדר במרתף בית הוריה (יצוין כי לטענות אלו של הנתבע השיבה התובעת כי הדברים אינם נכונים וכי לאחר הפירוד מבעלה התגוררה היא וילדיה עם אימה בבית רחב ידיים ב----).
- מפנה הנתבע לכך שהתובעת סיימה נישואיה אליו לאחר כ-5 שנות נישואים (מפברואר 2008 עד מרץ 2013) כשלזכותה:
- א. הזכויות בבית ברח' א', אשר נמכר ביום XX.9.19 ע"י התובעת בסכום של 10,840,000 ₪.
- ב. מחצית הזכויות בבית ברח' ב', אשר נמכר ביום XX.12.13 בסכום של 12,000,000 ₪ תוך שהתובעת קיבלה מחצית מהסכום נטו, שכן בכל ההוצאות נשא הנתבע.
- ג. רכב מסוג --- שנת 2011.
- אלו בנוסף לסך של כ-3,000,000 ₪ שהועברו ע"י הנתבע לתובעת ו/או לילדיה עפ"י החלוקה הבאה:
- במהלך הנישואין סך של 1,755,130 ₪
 - לאחר הפירוד סך של 1,156,050 ₪..
- מפנה התובעת ומציינת כי הם נישאו זל"ז לאחר כ-6 שנות זוגיות ובפועל חיו יחדיו מ-2002 ועד 2013.
11. לטענת הנתבע, המקור הכספי לרכישת שני הבתים שב---- הינם כספים שהוא בעצמו הביא. מתוך רצון להיטיב עם התובעת, הסכים הוא כי הבתים יירשמו על שם שניהם בחלקים שווים, תוך שבהסכם הממון השני הסכים הוא להעביר לתובעת את מלוא הזכויות בנכס שבח' א'.
12. א. הנתבע מפנה לכך שהוא והתובעת חתמו ביום 23.11.05 על הסכם ממון אשר אושר וקיבל

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 20-09-24343 פלוגית נ' אלמוני

- 1 תוקף של פסק דין, ואשר קבע הפרדה רכושית מלאה ביניהם, זאת למעט כספים שיופקדו
2 בחשבון בנק משותף לצדדים ו/או נכסים ו/או זכויות שיירכשו מחשבון הבנק המשותף וכן
3 מיטלטלין השייכים למשק הבית המשותף.
- 4 ב. טוען הנתבע כי אין כל הגיון בטענת התובעת לפיה התחייב הוא גם לממן את המיסוי בו תחויב
5 כאשר תמכור הנכס שהוא מימן רכישתו ותמורתו עוברת אל התובעת.
- 6 ג. הנתבע מציין כי חיי הנישואין של הצדדים נקלעו למשבר והם החליטו ברוח טובה, לעשות
7 ניסיון לשקם את חייהם המשותפים. הואיל והנתבע רצה להעניק לתובעת בטחון כלכלי,
8 וכמפורט ו'הואיל' הרביעי להסכם, חתמו הצדדים על הסכם ממון שני, במסגרתו הגדירו
9 בסעיפים 13-17 את חלוקת הזכויות בשני הנכסים שלהם.
- 10 ד. הנתבע מפנה לכך שרק בחלוף 11 סעיפים מהסעיף אשר הגדיר זכויותיהם בנכסים, הופיע סע'
11 28 אשר קבע כי הנתבע הוא אשר יחוב בתשלום חבות במס כולל בגין מכירת הזכויות בנכסים.
12
- 13 13. א. הנתבע מפנה גם לסעיף 31 להסכם הגירושין אשר בו קבעו הצדדים כך: **"הצדדים**
14 **מתחייבים הדדית כי ישמרו על כבוד הדדי ועל תום לב בכל הנוגע לבצוע הסכם הממון**
15 **הראשון והסכם זה והכרוך בהם"** ; לטענת הנתבע, דרישות התובעת היום אינן בתום לב.
16 לטענת הנתבע עתירת התובעת כיום לחייב אותו לשלם סך של 1,355,664 ₪ בנוסף
17 לסכומים הגבוהים אותם העביר הוא לתובעת במסגרת יחסי הממון שביניהם, הינה עתירה שלא
18 בתום לב.
- 19 ב. טוען עוד הנתבע כי הדרישה לפיה ישלם הוא את מיסי מכירת הנכס אינה סבירה ובהנתן כי
20 אינה מוגבלת בזמן. מפנה הנתבע ומציין כי אם היה הבית נמכר לא במועד שנמכר אלא בעוד
21 עשור או יותר, האם גם אז סביר היה לדרוש ממנו לשלם המיסים?
- 22 ג. לטענת הנתבע כוונת הצדדים היתה כי תמורת מכר הנכס ברח' ב' תתחלק בין
23 הצדדים בחלקים שווים, כאשר הוא לקח על עצמו לשלם את המסים אשר חלו על המכר וזאת
24 מתוך רצון טוב ולא מתוך מחויבות כלשהיא.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 24343-09-20 פלוגית נ' אלמוני

באשר לנכס ברח' א' טוען הנתבע כי הוא לא אמור לשאת במיסים החלים על מכר הנכס כלל ועיקר, ומציין עוד כי חוסר תום ליבה של התובעת מרקיע שחקים עת מבקשת היא שהנתבע יישא גם במס האמריקאי החל על המכירה.
ד. נוכח האמור עתר הנתבע לדחות התביעה ולחייב התובעת בהוצאות.

עובדות – כללי

14. בין הצדדים נחתמו כאמור, הסכמי ממון אשר אושרו וקיבלו תוקף של פסק דין. בהסכם הממון השני קבעו הצדדים הוראות הנוגעות להתנהלות בנכסי הצדדים וכדלקמן:

באשר לזכויות בבית המגורים ב----- נקבע:

הזכויות בבית המגורים ב-----

13. הצדדים מצהירים כי הנם בעלי הזכויות, בחלקים שונים ביניהם, בנכס מקרקעין שברחוב _____, _____, _____, הידוע כ- _____ (להלן: "בית המגורים").
14. הצדדים מסכימים כי במקרה של פירוד, בית המגורים יהיה לבעלותה הבלעדית של האשה, והבעל יעביר, אגב גירושין, בתוך 30 יום ממועד מתן תעודת הגירושין בניו-יורק, את כל זכויותיו בבית המגורים על שם האשה ויחזרו, לפני מועד אישור הסכם זה, על כל מסמך שיידרש לצורך כך, לרבות יפוי כח בלתי חוזר לחעברת הזכויות כאמור, בנוסף המצורף להסכם זה בנספח ב'.

בהתייחס לבית ברח' ב' נקבע:

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 24343-09-20 פלוגית נ' אלמוני

חבית ברחוב

15. הצדדים מצהירים כי הינם בעלי הזכויות, בחלקים שווים ביניהם, בנכס מקרקעין ברחוב [REDACTED] הידוע כגוש [REDACTED] (להלן: "החבית ברחוב").

16. הצדדים מסכימים כי במקרה של פירוד, הצדדים ימכרו את זכויותיהם בבית ברחוב [REDACTED] בתוך שנה ממועד מתן הודעה הפירוד, אגב גירושין, אלא אם שני הצדדים יסכימו בכתב על מועד מאוחר יותר. ולמורת המעירה, בניכוי הוצאות המכירה, מסים, שכ"ט עו"ד וכו', תחולק בין הצדדים בחלקים שווים. מאחר וחבית ברחוב [REDACTED] מושכר לצד ג' במועד חתימת הסכם זה, הצדדים מסכימים כי במקרה של פירוד, ממועד מתן הודעת הפירוד ועד למועד מכירת הזכויות בבית ברחוב [REDACTED], יהיו דמי השכירות שיתקבלו מצד ג' במלואם לאשה. במידה שהחבית ברחוב [REDACTED] לא יושכר לצד ג' בתקופה שבין מועד מתן הודעת הפירוד לבין מועד מכירת הזכויות, כולה או חלקה, ישא הבעל לבדו במהלך התקופה האמורה במלוא הוצאות אחזקת חבית ברחוב [REDACTED] לרבות המסים החלים על חבית.

הצדדים הסדירו גם פתרון מחלוקות עתידיות וסמכות שיפוט

מחלוקות עתידיות וסמכות שיפוט

25. הצדדים מצהירים ומסכימים מפורשות כי הסמכות היתודית וחבלעדיית לדון ולהכריע בכל מקרה של מחלוקת ביניהם בעניינים בהם דן הסכם זה והסכם הממון הראשון ואו בהוראת מהוראותיהם ואו בכל עניין משותף אחר, לרבות ומבלי למעט הסדרים רכושיים, ובכל תגוע לפדשנותו, ביטולו, שינויו, אכיפתו וביצועו של הסכם זה, ותחא לבית המשפט לענייני משפחה. הצדדים מצהירים ומסכימים כי לא ותחא כל סמכות שיפוט לכל ערכאה אחרת, בישראל ומחוץ לישראל, אלא אם הצדדים הסכימו ביניהם אחרת במפורש ובכתב.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 24343-09-20 פלוגית נ' אלמוני

עוד נקבעו הוראות כלליות וכדלקמן:

שונות והעדר תביעות

26. מוסכם בזאת, כי לגבי יתרון הזכויות ואו החובות השייכים למי מהצדדים ואו זכויות ואו חובות עתידיות ואשר לא הוזכרו בהסכם זה, לרבות כספים, /

נייע, נכסי דלא נידוי, ביטוחים ואו זכויות ואו חובות מסוג כלשהו, הרי שהבעלות בהם תינה על פי האמור בהסכם הממון הראשון. 27. תשלום שנתחייב בו צד מן הצדדים עפ"י הסכם זה, רשאי אחד הצדדים לשלם ולקזוז מן הסכומים המגיעים ממנו לצד האחר, לאחר שהודיע על כך לצד האחר, מראש ובכתב, 7 ימים לפני מועד הקצוץ.

28. במידה שבגין זכויות האשה בבית המגורים ובבית ברחוב [REDACTED] ותחול חבות כלשהי במס על האשה, לרבות בגין מכירת זכויות אלה, כולן או חלקן, מתחייב בזאת הבעל לשאת לבדו בכל סכום בו תחוב האשה בגין האמור.

29. בכפוף לאמור בהסכם זה ולמילוי, מאשרים ומצהירים הצדדים כי אין ולא יהיו להם, האחד כלפי משנהו, במישרין ואו בעקיפין, תביעות ואו טענות ואו דרישות, כספיות ואו קניניות ואו מכל מין וסוג שהוא, בכל הכרוך וחובע מנישואיהם, וכי גיבשו במסגרת הסכם הממון הראשון והסכם זה סופית את כל זכויותיהם וחובותיהם האחד כלפי משנהו.

30. לאור הזכויות שקיבלה האשה במהלך החיים הנשותפים ולאור האמור בהסכם זה, ובכפוף לקיום התחייבויות הבעל בהסכם זה, האשה מוותרת בזאת על מזונותיה.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 24343-09-20 פלוגית נ' אלמוני

31. הצדדים מתחייבים, חזרית, כי ישמרו על כבוד הדדי ועל תום לב בכל חנוגה
לביצוע הסכם הממון הראשון והסכם זה והכרוך בהם.
32. הבעל ישא במלוא האגרות וההוצאות שידושו ונדושו לצורך אישורו של הסכם
זה בבית המשפט.
33. הצדדים מוותרים בזאת שלא לחשוף לאחר מות הודעת פירוד, תאריך על
משנהו, מידע אחרות עובדות ואו עניינים אישיים ואו על חייכם המשותפים
ואו פרטים הקשורים בניהול עסקיו של כל אחד מהם, וכן כל מידע ואו פרט
הידוע להם על חיו של הצד השני, לרבות תוכנו של הסכם זה, וכל בין אם
המידע הוא מתחום צנעת הפרט ובין אם לאו, כל אלו הן לגבי תקופת הזמן
שלפני חתימת הסכם זה והן לגבי תקופת הזמן שממועד חתימת הסכם ואילך.
למען חסר טפק, התחייבותם האמורה של הצדדים חינה התחייבות מהותית,
אשר הפרתה תיחשב להפרה יסודית של הוראות הסכם זה.

15. א. לטענת התובעת, מחויבות הנתבע בסעיף 28 להסכם הגירושין בהירה וברורה ועל פיה על
הנתבע לשלם החבות במס.

ב. מנגד, טוען הנתבע כי לא לכך כיוונו הצדדים. מפנה הנתבע ומציין כי כוונת הצדדים הייתה לכל
היותר לשאת בהוצאות אחזקת הבית לפרק זמן קצוב עד להשכרת הבית ע"י התובעת.

המצב המשפטי

16. כאמור, הצדדים הגיעו להסכם אשר אושר וקיבל תוקף של פסק דין שעל פרשנות סעיפים שבו
חולקים כיום הצדדים.

17. א. על עניין פרשנותו של הסכם נשתברו קולמוסין ומכל מקום עיקרה של ההלכה ברור וידוע.

סעיף 25(א) לחוק החוזים (חלק כללי), התשל"ג - 1973 (להלן - "חוק החוזים") בנוסחו
דהיום (לאחר תיקון מספר 2), קובע כדלקמן:

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 24343-09-20 פלוגית נ' אלמוני

"חוזה יפורש לפי אומד דעתם של הצדדים, כפי שהוא משתמע מתוך החוזה ומנסיבות העניין, ואולם אם אומד דעתם של הצדדים משתמע במפורש מלשון החוזה, יפורש החוזה בהתאם ללשונו."

ב. לשון הסעיף קובעת כי חוזה יפורש לפי אומד דעתם של הצדדים, כפי שהוא משתמע מתוך החוזה ומנסיבות העניין, ואולם אם אומד דעתם של הצדדים משתמע במפורש מלשון החוזה, יפורש החוזה בהתאם ללשונו.

ג. כידוע, בהלכת אפרופים (ע"א 4628/93 מדינת ישראל נ' אפרופים שיכון ויזום בע"מ, (1995)), שיסודה בהוראת סעיף 25 לחוק החוזים טרם תיקונו, סייג בית המשפט את "תורת שני השלבים" לזיהוי אומד דעתם של הצדדים, והגדיר תחתיה שיטה פרשנית חד-שלבית לפיה יש ללמוד על אומד דעתם של הצדדים לחוזה באמצעות בחינה מקבילה - בו זמנית של לשון החוזה ושל הנסיבות החיצוניות לו. בפסיקה ענפה שבאה בעקבות הלכת אפרופים - ובפרט, בפסק הדין שניתן בהרכב מורחב של תשעה שופטים בדיון הנוסף בעניין מגדלי הירקות (דנ"א 2045/05 ארגון מגדלי ירקות-אגודה חקלאית שיתופית בע"מ נ' מדינת ישראל, (2006)) הודגשה החשיבות באיתור כוונתם האמיתית המשותפת של הצדדים לחוזה, ככזו המלמדת על תכליתו הסובייקטיבית. הובהר כי כאשר לא ניתן לברר מהי הכוונה הסובייקטיבית של הצדדים לחוזה, רשאי בית המשפט לפנות, בזהירות הנדרשת, לתכלית האובייקטיבית העולה ממנו היינו "המטרות, האינטרסים, והתכליות שחוזה מהסוג או מהטיפוס של החוזה שנכרת נועד להגשים" (ת"א (תל אביב) 1520/07 - אלברט קודרה נ' פנינה רובננקו, (2014)).

כיום נוכח תיקון מס' 2 לחוק החוזים וכאמור, הכלל הוא שחזקה על הצדדים כי התכוונו למוכן הפשוט של הלשון שבה נקטו, ולפיכך יש לפרש חוזה כתוב וחתום ככזה המביע את אומד דעתם של הצדדים וממזה את ההסכמות ביניהם, וזאת למצער ככל שלשונו מאפשרת לאתר את כוונתם המשותפת ולגדר את מפגש רצונותיהם.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 20-09-24343 פלוגית נ' אלמוני

1 וכפי שהגדיר כב' הש' סולברג ע"א 841/15 פנורמה הצפון חברה לבניה בע"מ נ'
2 פלוגי [פורסם בנבו] (23.5.16):
3 " המטוטלת נעה מן הדגש על הלשון, אל עבר הנסיבות; בהמשך כרכה אותם יחדיו; וכעת
4 שוב עולה קמעה משקלה של הלשון. דרך הכלל היא כי לצורך פרשנות חוזים' אחוז בזה
5 (בלשון) וגם מזה ('נסיבות העניין) אל תנח את ידך. 'ברם, לטעמי, ההיסטוריה
6 החקיקתית, לשון סעיף 25(א) הנ"ל לחוק החוזים, ומדיניות משפטית ראויה, מחייבים גם
7 זאת: ככל שהחזוה ברור יותר מתוכו, על-פי לשונו, פוחת משקלן של הנסיבות החיצוניות,
8 עד כי, לעיתים, נדירות, תזכה הלשון למעמד בלעדי) ".
9
10
11
12

13 וכפי שנקבע לאחרונה בעמ"ש (מרכז) 22-10-36613 ג.ת.ל. נ' מ.ל. [פורסם בנבו] (26.9.23)
14 "דומה כי על-פי הגישה הרווחת בקרב שופטי בית המשפט העליון, תיקון מספר 2 לחוק
15 החוזים מאמץ למעשה, את השיטה הפרשנית שנקבעה בעניין אפרופים ובעניין מגדלי
16 הירקות. רוצה לומר, נוכח נוסחו המתוקן של הסעיף, הרי שחזוה יפורש תוך בחינה מקבילה
17 ומשותפת של לשון החזוה ושל נסיבות העניין, בכפוף לחזקה פרשנית, לפיה פרשנות החזוה
18 היא זו התואמת את פשט הלשון ופשטו של הכתוב. יחד עם זאת, במקרים בהם עולה מתוך
19 הנסיבות כי הלשון אינה פשוטה וברורה כפי שנחזוה להיות והיא עשויה להתפרש בדרכים
20 אחרות מאלה שנראו בתחילת הדרך, יעשה שימוש לצורך הפרשנות אף בנסיבות העניין
21 ובאירועים שהביאו לכריתתו של החזוה. עוד הודגש בפסיקת בתי המשפט כי תכליתו של
22 החזוה תלמד על פי אומד דעתם של הצדדים, ורק כאשר בלתי אפשרי לאתר את התכלית
23 הסובייקטיבית של החזוה, יפורש החזוה, כמוצא אחרון, בהתאם לתכליתו האובייקטיבית
24 (רע"א 3961/10 המוסד לביטוח לאומי נ' סהר חברה לתביעות בע"מ (2012); ע"א
25 1062/09 בנק דיסקונט לישראל בע"מ נ' בינר (2012); ע"א 3894/11 דלק - חברת הדלק
26 הישראלית בע"מ נ' בן שלום, (2013); ע"א 453/11 מ.ש.מוצרי אלומיניום בע"מ נ' אריה
27 חברה לביטוח בע"מ, (2013); ע"א 2232/12 הפטריארכיה הלטינית בירושלים נ' פארוואג'

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 24343-09-20 פלוגית נ' אלמוני

(2014); ע"א 1536/15 פז חברת נפט בע"מ נ. תחנת דלק חוואסה בע"מ (2018); ע"א 5620/16 אופטיקה הלפרין בע"מ נ. לוקסטיקה גרופ ספא (2020)). "

ומן הכלל אל הפרט

18. א. ביום 19.2.06 אושר הסכם הממון הראשון עליו חתמו הצדדים טרם נישואיהם ואשר בה קבעו הפרדה רכושית מלאה, למעט כספים שיופקדו בחשבון בנק משותף לצדדים ו/או נכסים ו/או זכויות שיירכשו מחשבון הבנק המשותף וכן מטלטלין השייכים למשק הבית המשותף.

ב. ביום 24.5.11 אושר הסכם הממון השני עליו חתמו הצדדים ואשר הבסיס לעריכתו צוין במבוא להסכם וכדלקמן:

"והואיל וחיי הנישואין של בני הזוג נקלעו למשבר, והם החליטו, ברוח טובה והסכמה הדדית, לעשות נסיון כן ואמיתי לשקם את חייהם המשותפים ובד בבד לעדכן את הסכם הממון הראשון;

והואיל והבעל רוצה להבטיח לאשה בטחון כלכלי;

והואיל ובני הזוג מעוניינים להסדיר במסגרת הסכם זה, בהסכמה ובהבנה הדדית את מערכת היחסים הממונית והרכושית בהווה ובעתיד כאמור בהסכם זה וכן מעוניינים להסדיר את כל העניינים הכרוכים בפרידה ו/או הנובעים מחיי הנישואין במקרה שבני הזוג ייפרדו בעתיד, לרבות חלוקת רכוש, ממון ושאר העניינים הכרוכים בפרידה, על מנת שיהיו בתוקף כאמור בהסכם הממון הראשון ובהסכם זה..." (הדגשה בקו תחתון לא במקור – מ.ד.).

ג. מהאמור עולה כי חיי הנישואים של הצדדים נקלעו למשבר והם החליטו לעשות נסיון לשלום בית ובמקביל החליטו לעדכן הסכם הממון הראשון, תוך גם שצוין במפורש כחלק ממטרות ההסכם השני כי "הבעל רוצה להבטיח לאשה בטחון כלכלי". בהסכם זה הסכים הנתבע כי במקרה של גרושין יועבר חלקו בבית ברח' א' לאשה, כמו כן הסכים הנתבע להעביר לאשה הסכומים שבחשבון הבנק המשותף כמו גם זכויות נוספות מעבר למוסכם בהסכם הממון הראשון.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 20-09-24343 פלוגית נ' אלמוני

ד. ציינה התובעת בחקירתה לענין זה כי הסכם הממון השני נערך נוכח משבר שהיה בין בני הזוג ובהמשך לויכוח עז בין הנתבע לבנה של התובעת מנשואיה הראשונים, ויכוח אשר גלש לאלימות ויצר משבר אמון ביחסי בני הזוג והם ביקשו לגבש הסכם אשר יסדיר היחסים הממוניים ביניהם ויאפשר להם להתרכז בריפוי המערכת הזוגית.

ראה עמ' 22 לפרוטוקול ש' 32-36; עמ' 23 לפרוטוקול ש' 10-20; עמ' 25 ש' 2-23 לפרוטוקול.

19. א. בהסכם הממון השני הסכים הנתבע להעביר לתובעת וכאמור, רכוש מעבר לזה עליו הוסכם בהסכם הממון אשר נחתם טרם נישואיהם.

ב. בחקירתה לענין ההבדלים בין הסכם הממון מ-2005 ל'הסכם שלום הבית לחילופין גרושין' מ-2011, לא השיבה התובעת באופן קולח והיא התקשתה להצביע באופן דקדקני על ההבדלים בין שני ההסכמים. יחד עם זאת התובעת חזרה בחקירתה לא אחת על גירסתה שהנתבע הוא אשר פנה לעו"ד שירה דונביץ לעריכת ההסכם ולה היו הערות ספורות לנוסח שהועבר לעיונה.

ג. עת נשאלה התובעת מה ההגיון בגירסתה לפיה הנתבע עצמו הוא זה שניסח הסכם הממון השני והוא מיוזמתו התחייב לתת לה הרבה מעבר למוסכם בהסכם הממון הראשון, השיבה זו:

"אז ב- 2008 אחרי שכבר חיינו ביחד באותו בית. הנתבע עושה מהלך יחד עם ----. שבו הוא קונה את החברה בשלמותה שהייתה חצי קודם ופתאום נהיית לו כל החברה. אנחנו מדברים על 100 מיליון דולר. אז בעצם אם אני הולכת על מה שמגיע לי, לי מגיע על פי ההסכם מ-2005 לי מגיע חצי מהמאה מיליון דולר שהוא קנה את החברה אחרי שהוא כבר חי יחד איתי. אז הוא היה—לכן הוא רץ לשיר ... ושנסיים את הדברים ולכן הוא כאילו היה קצת נדיב ונתן קצת אובר כדי שאני לא אלך ואתבע בעצם את כל מה שמגיע לי."

עמ' 27 ש' 29-36 לפרוטוקול.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 20-09-24343 פלוגית נ' אלמוני

- ד. הנתבע עצמו בתצהיר העדות הראשית שלו (סעיף 18) מאשר כי ההסכם השני נעשה גם מאחר והוא רצה לתת לתובעת בטחון כלכלי.
- משכך, ונוכח הודאת הנתבע כי הוא ביקש להבטיח מצבה הכלכלי של התובעת, והואיל ועפ"י הצהרת התובעת שלא הוכחה הנתבע אדם אמיד מאוד (ראה סע' 3 לכתב התביעה אשר האמור בו לענין זה אושר ע"י הנתבע), אין לתמוה על הענקות כספיות של הבעל לאשה מעבר לאלו בהם התחייב תחילה ובמיוחד עת הבהירה התובעת את הסיבה למשבר המשפחתי ואת רצונו של הנתבע לשמר המסגרת המשפחתית.
20. מכח אותו רציונל עליו הצהיר הנתבע, לפיו ההסכם השני בא להבטיח לתובעת בטחון כלכלי יש לקרוא גם את סעיף 28 להסכם הקובע כאמור:
28. **במידה שבגין זכויות האשה בבית המגורים ובבית ברחוב החורש 92 תחול חבות כלשהי במס על האשה, לרבות בגין מכירת זכויות אלה, כולן או חלקן, מתחייב בזאת הבעל לשאת לבדו בכל סכום בו תחוב האשה בגין האמור.**
- לשון הסעיף מדברת במפורש על כך שהנתבע יישא לבדו בכל חבות מס אשר תחול על האשה בגין זכויותיה בבית המגורים ובבית ברח' ב', תוך התייחסות מפורשת למס אשר יכול ויחול גם "בגין מכירת זכויות אלו" (הדגשה לא במקור – מ.ד.)
21. לא זו אף זו – משנמכר הנכס ברח' ב' כשנה וחצי לאחר הגירושין שילם הנתבע את כל המיסוי אשר חל על הנכס ועפ"י דרישת התובעת.
- ציין הנתבע בתצהירו לענין זה כדלקמן:

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 24343-09-20 פלוגית נ' אלמוני

22. כשנה וחצי לאחר הגירושים שלנו נמכר הבית ברחוב החורש 92 כפר שמריהו ושילמתי, כפי שהתובעת אף ציינה בהגיונותה, את מלוא הוצאות המכירה ובכלל זה, מלוא מס השבח, מלוא שכר השמאי להפחתת מס השבח, מלוא חיוב ההשבחה ועוד. סך הכל שילמתי סך של 585,000.

ודוק, גם בעת ההיא סברתי, כי לא התחייבתי לשלם את המיסים החלים על התובעת וכי מלכתחילה כל הכוונה הייתה למנוע מהתובעת חיסרון כיס זמני עד למכירת הנכס (בדמות נשיאה מוחלטת בעלויות אחזקת הנכס). אולם עשיתי כן מתוך נדיבות וכי "הנזק" שנגרם לי הוא שתמורתי ממכירת הזכויות בחורש 92 – אשר כאמור התובעת לא השקיעה בו ולא אגורה שחוקה אחת – תהיה נמוכה יותר.

-

2

3 התנהגותו של הנתבע מלמדת כי גם הוא פירש ההסכם השני כמחייב אותו לשאת במיסוי החל בגין
4 המכירה.

5

6 22. הנתבע טוען גם כי הכוונה בסעיף זה הינה כי הוא נטל על עצמו לשאת בהוצאות אחזקת הבית ועד
7 מכירת הנכס (ראה סע' 22 לתצהירו דלעיל), אלא שנוסח הסעיף אינו תומך בגירסה זו, ויתר על
8 כן, כאשר ביקשו הצדדים להשית חיוב בהוצאות אחזקת בית על אחד מהם, נכתב הדבר בלשון
9 בהירה וברורה. ראה לענין זה למשל סעיף 17 להסכם השני. (שתי השורות האחרונות).

17. מאחר והבית ברחוב [REDACTED] מושכר לצד ג' במועד חתימת הסכם זה, הצדדים מסכימים כי במקרה של פירוד, ממועד מתן הודעת הפירוד ועד למועד מכירת הזכויות בבית ברחוב [REDACTED], יהיו דמי השכירות שיתקבלו מצד ג' במלואם לאשה. במידה שהבית ברחוב [REDACTED] לא יושכר לצד ג' בתקופה שבין מועד מתן הודעת הפירוד לבין מועד מכירת הזכויות, כולה או חלקה, ישא הבעל לבדו במהלך התקופה האמורה במלוא הוצאות אחזקת הבית ברחוב [REDACTED] לרבות חמסים החלים על חבית.

10

11

12 23. א. הנתבע טוען גם כי העובדה שהסעיף העוסק בתשלום המיסים וכאמור (סע' 28), נמצא

13 הרחק אחרי הסעיפים העוסקים בחלוקת הזכויות שבנכסי הצדדים, מלמדת שאין קשר בין

14 תשלומי המיסים להם התחייב הנתבע ובהתייחס לנכסי הצדדים.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 24343-09-20 פלוגית נ' אלמוני

ב. אלא, שבסעי' 34 להסכם השני קבעו הצדדים במפורש כי:

"הצדדים מצהירים כי כל ההסכמות בהסכם זה הינן מיקשה אחת ושלובות זו בזו".

דהיינו, הצדדים עצמם הגדירו כי אין משמעות למיקום סעיף זה או אחר וכלל ההסכם מהווה מיקשה אחת.

24. עוד לציין כי ההסכם השני נושא 37 סעיפים. סעיפים 13-17 להסכם השני עוסקים בחלוקת הזכויות של שני נכסי הצדדים. סעיף 28 להסכם השני, העוסק בחיוב המיסוי, נמצא בפרק העוסק ב"שונות והעדר תביעות.

סעי' 29 ו-30 שלאחריו קובעים:

29. בכפוף לאמור בהסכם זה ולמילוי, מאשרים ומצהירים הצדדים כי אין ולא יהיו להם, האחד כלפי משנהו, במישרין ולא בעקיפין, תביעות ואו טענות ואו דרישות, כספיות ואו קניניות ואו מכל מין וסוג שחזא, בכל הכרוך והנובע מנישואיהם, וכי גיבשו במסגרת הסכם חממון הראשון והסכם זה סופית את כל זכויותיהם וחובותיהם האחד כלפי משנהו.

30. לאור הזכויות שקיבלה האשה במהלך החיים המשותפים ולאור האמור בהסכם זה, ובכפוף לקיום התחייבויות הצעל בהסכם זה, האשה מוותרת בזאת על מזונותיה.

האשה לא תהיה זכאית לזכויות אחרות כלל.

דהיינו – הסעיף העוסק בחבות בתשלום המסים נמצא באופן רציף והגיוני בחלק הכללי העוסק בהסכמות כלליות הנוגעות במקרה שלנו לשני נכסי הצדדים.

25. א. טוען הנתבע כי אין זה הגיוני שהוא ייטול על עצמו מחויבות לתשלום המיסוי עת העביר הוא לתובעת רכוש רב במסגרת הסכם הגירושין אינה יכולה להתקבל ובהנתן כי צדדים רשאים להגיע להסכמות ועפ"י רצונם ונסיבות חייהם. במיוחד נכון הדבר עת הנתבע הסביר וכאמור, כי הוא מבקש להבטיח לאשה בטחון כלכלי וכן עולה מכתבי הטענות של הצדדים שהנתבע הינו אדם עשיר מאוד, ומשכך ההגיון הכלכלי שלו בא לידי ביטוי בהסכם עליו חתם ובהתנהגותו.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 24343-09-20 פלוגית נ' אלמוני

ב. הנתבע טוען גם כי הדרישה שהוא ישלם הוא את מיסי מכירת הנכס אינה סבירה ובהנתן כי אינה מוגבלת בזמן. מפנה הנתבע ומציין כי אם היה הבית נמכר לא במועד שנמכר אלא בעוד עשור או יותר, האם גם אז סביר היה לדרוש ממנו לשלם המיסים?
במקרה זה שבפנינו מכירת הנכס נעשתה תוך זמן סביר, (ולא נטען אחרת). משכך הטענה לענין זה מצטמצמת. היה והיינו עוסקים במכר לאחר שנים רבות היינו נדרשים לפרשנות ספציפית של ההסכם באותן נסיבות. זאת לא נדרש עתה וכאמור.

החוב במס האמריקאי

26. א. בכתב ההגנה טען הנתבע כי הוא "...לא אמור לשאת בהוצאות המכירה בגין הנכס ברחוב א' כלל ועיקר, יחד עם זאת יודגש כי חוסר תום ליבה של התובעת אף מרקיע שחקים עת התובעת דרשה כי הנתבע יישא עבודה גם בהוצאות 'מס הכנסה אמריקאי', מה למס הכנסה זו ולנכס הקיים בישראל?! לתובעת פתרונים" סע' 27 סיפא לכתב ההגנה.
ב. לשונו של סעיף 28 להסכם השני אינה מבחינה בין מיסוי כזה או אחר והנתבע נטל על עצמו לשלם במקום התובעת כל מיסוי אשר יחול על מכירת הנכס.
ג. אכן, אם היה הנתבע מצליח להוכיח כי לא היתה צפיות למיסוי אמריקאי ומשכך ההתחייבות אשר נטל הנתבע על עצמו לא כללה מיסוי זה וכי הצדדים לא לקחו בחשבון התחייבות זו, יכול והנתבע היה מופטר מהחבות במס זה.

27. כאמור לעיל, במועדים הרלוונטיים להליך זה היו התובעת והנתבע בעלי אזרחות כפולה, אמריקאית וישראלית.

28. בחקירתו הנגדית של הנתבע אישר זה כי ידע כאזרח אמריקאי וישראלי, שיש להתייחס גם לחבות במס האמריקאי. ראה לעניין זה דברי ב"כ הנתבע בפרוטוקול הדיון מיום 14.3.21 :

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 24343-09-20 פלוגית נ' אלמוני

דיברתי עם הרו"ח ועו"ד שמתמחה, והוא ספר לי שאין דבר כזה שאנשים בסטטוס הזה
חייבים לשלם את שני המיסים. עוד הלכנו אחורה והיא סיפרה שהוא הפסיק את האזרחות
שלו, ניתק עצמו מארה"ב כדי שלא ישלם את המיסוי. במקרה הזה הרוב היה בארה"ב והיא
שילמה 750,000 ₪

עמ' 3 ש' 17-19 לפרוטוקול.

וראה גם תשובתו המתחמקת של הנתבע עמ' 76 ש' 24-34 לפרוטוקול:

"עו"ד ולנר: כן, בסדר. בסדר. עכשיו, עד 2013, היית אזרח אמריקאי.

כב' השופטת: 14.

עו"ד ולנר: עד 2013 כולל היית אזרח אמריקאי. היו לך במשך כל השנים גם עסקאות

ישראליות, אני מניח ככה. אנחנו רואים את זה בעיתונות. היו לך

עסקאות—

הנתבע: אני לא מבין את השאלה.

עו"ד ולנר: היו לך עסקאות.

כב' השופטת: כל עוד היית גם אזרח ישראלי וגם אמריקאי, עשית עסקאות?

עו"ד ולנר: עשית עסקאות בארץ גם כן, נכון?

הנתבע: בטח עשיתי בארץ.

עו"ד ולנר: ברור. אנחנו יודעים שעשית בארץ. האם נכון שגם נאלצת או מטבע הדברים

דיווחת גם לרשויות המס האמריקאיות על העסקאות האלה שעשית

בארץ?

הנתבע: אני לא זוכר. אני חושב שלא.

עו"ד ולנר: אתה חושב שלא דיווחת? ידעת שצריך לדווח?

הנתבע: זה... תראה,

והנתבע עצמו אישר:

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 24343-09-20 פלונית נ' אלמוני

1 "עו"ד ולנר: בוא, זה לא רלוונטי. אבל אזרח אמריקאי אתה יודע שצריך לשלם מס. גם

2 מפעולות עסקיות בחו"ל נכון? זה אתה יודע.

3 הנתבע: אני יודע שבאופן כללי, כן. "

4 עמ' 77 ש' 25-29 לפרוטוקול הדיון.

5
6 ובעמ' 78 לפרוטוקול ביקש הנתבע מיוזמתו להבהיר:

7 "סליחה אני רוצה לתקן, אני יודע שאזרח אמריקאי צריך להצהיר, לא בכל מקרה הוא משלם

8 מס".

9 ש' 2-3

10
11 29. עוד לציין כי קודם להגשת התביעה בהליך זה, פנתה התובעת לנתבע בבקשה לתשלום המסים בהם

12 נשאה. הנתבע לא כפר בחבותו לשלם המסים ולא עתר לקבלת הבהרות באשר לחבותו.

13
14 ראה לענין זה:

15 "עו"ד ולנר: לא—אבל, אתה קיבלת עכשיו את שומת המס שלה. היא אומרת לך, 190 אלף

16 דולר היא שילמה.

17 הנתבע: לא קיבלתי את התשובה. כי אף אחד לא הסביר לי על מה חל המס שהיא

18 שילמה?

19 עו"ד ולנר: למה—ביקשת הסבר? איפה ביקשת הסבר? חברי יישב.

20 הנתבע: זה לא עלה. "

21 עמ' 68 לפרוטוקול ש' 6-11.

22
23
24 וכן ראה:

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 24343-09-20 פלונית נ' אלמוני

"עו"ד ולנר: איפה דרשות, ביקשות, עד להגשת התביעה, ואחרי הגשת התביעה, עם הגשת כתב ההגנה, הסבר על המס האמריקאי? איפה ביקשת את זה? תגיד לי. איפה ביקשת לברר את זה?

הנתבע: אני לא יודע לענות לך.
עו"ד ולנר: אתה לא יודע לענות לי. התובעת שלחה לך במסגרת כל הווסטאפים שלחה לך מכתב שבו נאמר, שלום אלמוני, על מנת לא לעכב את המכירה, או לשלם קנסות או ריביות שילמתי אני, בתהליכים לשלם את הסכומים המצורפים בזה וזאת מבלי לפגוע שחובת התשלום על פי הסכם בינינו חל עליך. היא שלחה את זה. "עמ' 71 ש' 21-30 לפרוטוקול.

ועוד -

"עו"ד ולנר: לשאול אותו ביררת, היא שלחה לך שאתה צריך לשלם, זה לא הרי הפתעה שהייתה לך?

הנתבע: אז מה השאלה?

עו"ד ולנר: אז אני שואל איפה שאלת הסבר ל—איפה אמרת אני לא צריך לשלם מס אמריקאי, אני לא צריך לשלם כלום. תגיד לי מה את—למה את מתכוונת? תני לי חיוב. איפה שאלת את הדברים האלה? היא שלחה לך ווסטאפים אחרי ווסטאפים. היי אלמוני מה שלומך רציתי לשתף אותך שהחלטתי למכור את הבית ... אתה לא הגבת לשום דבר. כל הווסטאפים נשארו ללא תשובה. אני לא הכנסתי את כל הווסטאפים.

כב' השופטת: רגע.

עו"ד ולנר: ערמה של ווסטאפים כאלה.

כב' השופטת: מה אתה אומר על זה?

עו"ד כהן: מה השאלה?

כב' השופטת: הוא שואל אותו מה אתה אומר? למה אתה לא הגבת?

עו"ד ולנר: למה לא הגבת?

הנתבע: א. אני זוכר שקיבלתי את השאלה.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 24343-09-20 פלונית נ' אלמוני

- 1 עו"ד ולנר: כן.
- 2 הנתבע: לדעתי העברתי את זה לעורך דין שטיפל בתיקים שלי לאודי שניידר. יכול
- 3 להיות, אני לא יודע, יכול להיות שהוא לא שאל.
- 4 כב' השופטת: רגע אבל אני לא מבינה.
- 5 הנתבע: מאוד יכול להיות —
- 6 כב' השופטת: רגע. אבל אני שואלת אותך משהו.
- 7 הנתבע: ...
- 8 כב' השופטת: אתה מקבל, אתה מקבל הודעות ווטסאפ אישרת לפני שאתה מקבל הודעות
- 9 ווטסאפים מהגברת. היא מדברת איתך בענייני חבויות. אתה לא עונה לה?
- 10 דובר: לא. "עמ' 76 לפרוטוקול ש' 31-6.
- 11
- 12 30. א. כאמור לעיל, לשון ההסכם והנסיבות הכוללות מלמדות כי הנתבע התחייב לשאת בכל מס
- 13 אשר יוטל על מכירת הנכס שברח' א', אשר הוגדר כבית המגורים, וכן כל מס בגין מכירת הנכס
- 14 שברח' ב'. בהליך זה הוא מנסה לחמוק מהתחייבותו זו.
- 15 ב. הנתבע אשר מנסה לצאת נגד לשונו הפשוטה של ההסכם, לא זימן את עורכת ההסכם, עו"ד שירה
- 16 דונביץ לאמת את גירסתו.
- 17 לציין כי בית המשפט הפנה את הנתבע במהלך דיון ההוכחות לכך שמצופה היה שהנתבע יזמן את
- 18 עו"ד דונביץ וב"כ הנתבע ציין כי כוונת הצדדים תלמד מחקירת הצדדים עצמם.
- 19 ראה עמ' 30-32 לפרוטוקול הדיון.
- 20 ג. אכן, לאחר שמיעת העדויות ומתן צו לסיכומים ביקש ב"כ הנתבע לזמן לעדות את עו"ד דונביץ.
- 21 נוכח השלב הדיוני והתנגדות התובעת לא נעתר לכך בית המשפט, אולם אין בכך לרפא המחדל
- 22 להביא הראיות הרלוונטיות במועדים שנקבעו.
- 23 למעלה מהצריך יודגש כי אף אילו היתה מתייצבת עו"ד דונביץ לעדות ואף אילו היתה מנסה ליתן
- 24 פרשנות אחרת, הרי שלשון ההסכם כה ברורה ויחד עם התנהגות הנתבע בפועל, לא ניתן היה לקבל
- 25 פרשנותו, בנסיבות הכוללות.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 24343-09-20 פלוגית נ' אלמוני

כפי האמור לעיל, חזקה על הצדדים כי התכוונו למובן הפשוט של הלשון שבה נקטו, ולפיכך יש לפרש חוזה כתוב וחתום ככזה המביע את אומד דעתם של הצדדים ;

גובה החיוב במס

31. בכתב התביעה עתרה התובעת לחייב הנתבע לשלם לה הסכומים הבאים:

א. מס שבח	191,000 ₪	נספח ה' לכתב התביעה.
ב. היטל השבחה	360,000 ₪	נספח ו' לכתב התביעה.
ג. עריכת חו"ד שמאית	7020 ₪	נספח ח' לכתב התביעה.
להפחתת היטל ההשבחה		
ד. חיוב בגין פיתוח	151,664 ₪	נספח ט' לכתב התביעה.
ה. מס הכנסה אמריקאי	190,000\$ (646,000 ₪)	נספח י' לכתב התביעה.

32. א. בכתב ההגנה הכחיש הנתבע באופן כללי את חבותו לשאת בתשלום כלשהוא בגין המכר.

ב. גם בסיכומי הנתבע לא ראינו התייחסות ספציפית לסכומים הנתבעים.

33. א. בדיון שהתקיים ביום 7.7.02 העלה הנתבע באמצעות בא כוחו ספיקות לענין אמינות נספח י'

לתצהיר העדות הראשית של התובעת ופיקפק באפשרות שמסמך זה יש בו להוות ראיה לתשלום המס האמריקאי .

ב. זהו נספח י' לתצהיר העדות הראשית של התובעת:

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 24343-09-20 פלוגית נ' אלמוני

02/08/2020

לכל מעין דבעי

הנדון: [redacted] ת.ז. [redacted]

כרואה חשבון אמריקאי של גב' [redacted] הריני לאשר כי הנ"ל מגישה דרכיני דוחות מס בארה"ב ושילמה בתאריך 15/7/2020 סך של 190,000 דולר על חשבון מס רווח הון ממכירת בית מגוריה ברחוב [redacted] לקונה משפחת [redacted].

בכבוד רב,

שטיינמץ עמינח ושות'
רואי חשבון

1

2 בהמשך לאמור צורף לתצהיר העדות הראשית של התובעת גם תצהיר עדות ראשית של רו"ח משה

3 לבון ממשרד שטיינמץ עמינח ושות' אשר בו הצהיר זה כדלקמן:

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 24343-09-20 פלוגית נ' אלמוני

תצהיר

אני הח"מ ר"ח משה לבון ת.ז. 323603035 לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת, וכי אחיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזה בכתב כדלקמן:

1. אנוכי רואה חשבון (ישראל- ארה"ב) מנהל בכיר של מחלקת מיסוי אמריקאי – משרד רוי"ח שטיינמץ עמינח.
2. במסגרת תחום עיסוקי אני מגיש דוחות שנתיים למשרד האוצר האמריקאי עבור הגב' [REDACTED] ת.ז. [REDACTED] שהיא אזרחית דואלית – אמריקאית וישראלית, כאשר שתי המדינות מחייבות במס על בסיס אקסטריטוריאלי.
3. מאחר וכל עיסקה ישראלית של אזרח/ית דואלית חייבת גם במס אמריקאי תוך התחשבות במס הישראלי ולהיפך, נוצר ל [REDACTED] בשנת 2019 ו-2020 חוב מס לטובת משרד האוצר האמריקאי בגין מכירת הבית ב [REDACTED].
4. אני חישבתי את גובה המס האמריקאי והוריתי ס [REDACTED] לשלמו.
5. זהו שמי, זו חתימתי, ותוכן תצהירי זה אמת.

ר"ח משה לבון

- 1
- 2
3. א. בדיון שהתקיים הפנה ב"כ הנתבע לכך שלא ברור מי חתום על נספח י' וכי הוא לא הוגש
- 3 באמצעות עורכו. ב"כ הנתבע הופנה לכך שהוא יכול לשאול את ר"ח לבון לענין זה והשיב כי הוא
- 4 בוחר שלא לשאול השאלה (ראה עמ' 80-78 לפרוטוקול הדיון)
- 5
- 6 ב. יום למחרת הדיון ובהמשך להצהרתו בדיון עצמו עתר ב"כ התובעת:

בקשה בעניין ראייה על תשלום לרשות המס בארה"ב.

ביהמ"ש הנכבד מתבקש למען הסר ספק לקבל כראיה את המצ"ב כדלקמן:

תצהיר אישור חתימת מר משה לבון על גבי נספח י' לתצהיר עדות ראשית בדבר תשלום מס אמריקאי

וכן אישור בנק אוף אמריקה על העברת סך של 190,000 דולר לתשלום המס האמריקאי.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 20-09-24343 פלוגית נ' אלמוני

בבקשה צוין כי החתום על נספח י' הינו העד אשר מסר תצהיר עדות ראשית והתייצב לדיון, רו"ח משה לבון.

בהמשך לעתירת ב"כ הנתבע לזמן העד והתובעת לחקירה נוספת ונוכח המסמכים הנוספים שהוגשו - נקבע דיון נוסף והעד נחקר שנית.

מחקירת התובעת רואה החשבון והמסמכים שהוצגו, כולל אישור בנק אופ אמריקה על העברת סך של 190,000 דולאר לתשלום המס האמריקאי, הוכח בבהירות כי התובעת אכן שילמה המס האמריקאי כנטען.

הסכום הנתבע

35. א. בחקירתם של רו"ח לבון ושל התובעת בדיון מיום 4.5.23 ביקש ב"כ הנתבע ללמד כי למרות הטענה שהמס האמריקאי אשר שולם עולה לסך של \$ 190,000, הרי שבפועל קיבלה התובעת החזר של חלק מהסכומים הנתבעים, כמו כן ביקש ללמד כי חלק מהסכום אותו נדרשה התובעת לשלם נובע מנכסים שלה אשר לא קשורים לנכס נשוא ההליך. טוען עוד הנתבע כי העובדה שהתובעת לא גילה אלו מיוזמתה בהליך זה, יש בו לפגום בכל ההליך ובזכותה לקבלת סעד.

ב. לעניין החזר המס הבהירה התובעת:

"ת. על פי מיטב ידיעתי אני לא קיבלתי שום החזר אלא אנחנו פנינו שיכול להיות ויש איזשהו שינוי והפרש, ההפרש הזה לפי מה שאני יודעת עדיין לא התקבל. לשאלת ביהמ"ש לא קיבלתי שום החזר בינתיים ואני חושבת שרוה"ח המכובד שאני עובדת איתו יוכל לענות יותר מדויק לכן הבאתי אותו.

ש. מציג לך אסופת מסמכים, מפנה לקובץ שצורף בעקבות החלטת ביהמ"ש, הנספח הראשון. אותו רוה"ח מהמשרד המכובד שטענת לגביו כרגע, כותב, יש זיכוי של 26 אלף

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 24343-09-20 פלוגית נ' אלמוני

דולר. אז בואי תגידי לי מי לא דובר אמת את כשאת אומרת שאין זיכוי או רוח"ח שאומר שיש זיכוי של 26 אלף דולר?

ת. לפי מה שאני יודעת הייתה פניה לשינוי, לא התקבל עד היום הזה ההפרש הכספי הזה. כדאי לשנות אותו את השאלות הטכניות. אני לא מבינה בזה, אם הייתי מבינה בהנה"ח הייתי עושה את זה, זה לא המקצוע שלי. אני לא מעורה בכל הפרטים הקטנים. מה שאני כן יודעת זה שהוגשה איזושהי בקשה לשינוי, זה לא התקבל עדיין."

עמ' 83 לפרוטוקול ש' 20-21

36. רואה החשבון לבון הבהיר כי תחילה חושב המס עפ"י שומה עצמית, ועת נעשה תחשיב מדויק התברר כי מגיע זיכוי, ולכן נדרש סכום ההפרש כזיכוי מס.

ראה לעניין זה עמ' 93 ש' 15-6 לפרוטוקול.

"ש. תאשר לי שהזכר זיכוי נוסף בסכום של בערך 26,000 דולר על פי המסמך שאתה צירפת נספח א?

ת. לא. זה לא זיכוי נוסף. אני אסביר. בהתחלה מחשבים את המס, אומרים ללקוח הערכה שומה עצמית מה שנקרא, בגלל שדוחות התפרסו על פני מספר שנים, תחילה לא יודעים כמה מס יהיה בפועל לכן הערכה היתה 190,000 דולר.

ש. אני שואל סך הכל מס שהיא שילמה לשנים 2019-2020?

ת. הכנו דוח 2019 והכנו חבות מס. היא שילמה מקדמה על חשבון כל המיסים האלה 190,000 דולר. כאשר הכנו את הדוח של 2020 בשנת 2021 הגענו לחישוב יותר מדויק שחישב את המס הכולל ל 164,000 דולר ולכן את ההפרש דרשנו כזיכוי מס."

ראה גם עמ' 89 ש' 33-31 לפרוטוקול.

דהיינו הזיכוי במס עדיין לא התקבל בפועל.

37. להפגת ספק הסכים ב"כ התובעת כי הסך של \$ 190,000 יופקד אצלו עד אשר יוברר אם תקבל התובעת זיכוי מס וכאמור.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 24343-09-20 פלוגית נ' אלמוני

ראה עמ' 86 ש' 1-3 לפרוטוקול.

38. ב"כ הנתבע ביקש גם להראות כי נוכח התנהלותה של התובעת והשכרת הנכס הנמכר, גדלה חבות המס, ורו"ח לבון הבהיר, כי גם לולא הנתונים הספציפיים הנוגעים לתובעת הרי נוכח החוק האמריקאי בכל מקרה היה המס מחושב כפי שחושב.

ראה לענין זה:

"ש. אלמלא הפחת עלות הנכס היתה גבוהה ב 38,630?

ת. אני אסביר – מותר לבן אדם לדרוש הוצאות פחת כאשר הוא משכיר נכס. כאשר אני משכיר נכס אני על הרווח אמור לשלם מס. רשויות המס מאפשרים לי לקחת חלק מעלות הנכס בין 2-4 אחוז וזו ממש הוצאה, ואז נגיד באותה שנה ההכנסות היו 50,000 ופחת 20,000 אני משלם רק על ה – 30,000. כאשר אני מוכר את הנכס רשויות דורשות ממני לקחת את כל ההוצאות פחת שדרשתי עד היום ולהגדיל את הרווח שלי. כך שאני אשלם גם מס על אותם קיזוזים שביקשתי פחת.

ש. ז"א שבסיטואציה הספציפית הזאת שהתובעת מקבלת את דמי השכירות במלואם ולטענתה המס שבח צריך להיות משולם על ידי אחר, אז היא למעשה הגדילה לו את החבות כתוצאה מהכרה בפחת של דמי השכירות?

ת. זה לא היא, זה החוק.

ש. אבל התוצאה היא שהצד הזה שילם יותר כסף, נכון?

ת. עוד פעם, החוק קובע. גם אם התובעת לא היתה דורשת שקל הוצאות פחת עדיין הייתי צריך להוסיף את אותם 38,360 כך קובע החוק בארצות הברית. החוק קובע איך לחשב פחת"

מעמ' 90 לפרוטוקול ש' 28

ובהמשך השיב רוה"ח לבית המשפט:

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 24343-09-20 פלוגית נ' אלמוני

1 "ש. ואם אני לא מבקשת הוצאות פחת?

2 ת. החוק בארצות הברית קובע שגם אם אני לא דרשתי בפועל אני עדיין חייב להקטין

3 בסכום המחושב לפי חוק את עלות הנכס, לכן זה לא בדיוק אם דרשתי או לא דרשתי זה לא

4 מעניין. "

5 עמ' 91 לפרוטוקול ש' 9-12

6

7 סיכום

8

9 39. לאחר שבחנתי כלל הנתונים כאמור לעיל נחה דעתי לקבל תביעת התובעת במלואה ואני מורה כי על

10 הנתבע לשלם לתובעת הסך של 1,355,664 ₪ ובתוספת הפרשי הצמדה וריבית כדין מיום הגשת

11 התביעה ועד התשלום בפועל.

12 מתוך סך זה יופקד בידי ב"כ התובעת בנאמנות סך בשקלים השווה לסך של \$26,000 ליום הגשת

13 התביעה, ועד אשר יוברר אם תקבל התובעת זיכוי ממס הכנסה ע"ס \$26,000 או חלק ממנו אם

14 לאו.

15

16 היה ויוברר כי התובעת קיבלה זיכוי מס בגין הסך האמור או חלק ממנו – יוחזר הסך האמור לנתבע.

17 היה ובקשתה של התובעת להחזר המס תדחה – יועבר הסך האמור לתובעת.

18 והיה ובקשתה של התובעת להחזר מס תתקבל באופן חלקי – הסכום בו הוכר החזר יועבר לנתבע

19 והיתר לתובעת.

20

21 40. נוכח התנהלות הנתבע ותוצאות ההליך מחייבת הנתבע בהוצאות ההליך ובשכ"ט עו"ד בסך כולל של

22 40,000 ₪.

23

24

25 ניתן היום, י"ז כסלו תשפ"ד, 30 נובמבר 2023, בהעדר הצדדים.

26

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 24343-09-20 פלוגית נ' אלמוני

מירה דהן, שופטת, סגנית הנשיא

1

2

משפחה • משפט • ומה שביניהם

WWW.GET-OVER.CO.IL